

der, saa vidt jeg kan se, 1 Million fra de nye Love, og saa ere vi noget bedre finansielt stillede, end den højtærede Finansminister mener. Alt dette gør, at jeg kan ikke tage den højtærede Finansministers Beregning for god, jeg tror, han regner nogle Millioner fejl.

Jeg havde Lyst til endnu at spørge ham, hvorledes han stiller sig med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt nye Ligningsregler ville give større Indtægt af Formue- og Indkomstskatten. Dette har den højtærede Finansminister ikke nævnt. Vi have i Udvalget faaet tilsendt en Kommissionsbetænkning, hvis man kan kalde den saadan; der har været nedsat et Udvalg af høje Embedsmænd i Finansministeriet, som har behandlet denne Sag, og de have sikkert haft tilkaldt til bedre Underretning forskellige skattekyndige Folk rundt omkring fra Landet. De have vel saa siddet i adskillige Uger og arbejdet med denne Sag og ere komne til det Resultat, at der er Mulighed for, at man kunde faa 1 Million mere ind, ganske sikkert ikke paa een Gang, men saaledes at man regner med den mulige Fremgang, der kan blive i Aarenes Løb. Hvis man skulde sige, hvad denne Kommissionsbetænkning gav Anvisning paa, saa vilde det efter min Formening ikke være stort. Jeg turde ikke, hvis jeg kunde tænke mig selv som Finansminister — det er et Tankeeksperiment, som jeg nødig vil anstille — regne med, at der i Virkeligheden skulde komme 1 Million ind ad denne Vej, ja knap $\frac{1}{2}$. Men jeg kunde lide at erfare, hvorledes Finansministeren ser paa det, om han regner med, at der her kommer en forøget Indtægt ind i Statskassen, og hvis han gør det — og det er jo dette, Højre især har ønsket at slaa fast i sine Udtalelser, og som jeg forstod, at ogsaa de Frikonservative ere inde paa —, hvis der her, siger jeg, kommer flere Penge ind i Kassen, maatte ogsaa Finansministeren derigennem kunne undvære den forøgede Skat.

Jeg har gerne villet gøre disse Bemærkninger, fordi jeg synes, det er rimeligt, at det siges overfor den højtærede Finansminister, og ogsaa for at forkorte Sagens Behandling, thi jeg kan ikke tro andet, end at jo længere vi komme frem i Dag, desbedre, thi jo hurtigere komme vi hen til den velsignelsesrige Tilstand, som vi skulle tilvejebringe i Fællesudvalget. Men i Øjeblikket har det den største Interesse, om Finansministeren vil fastholde de 11 Millioner, som han har forlangt, og

fastholde dem just i det Forhold, som han har forlangt dem, med Hensyn til de direkte og de indirekte Skatter; og endelig, om han regner med, at den forbedrede Ligning vil give en forøget Indtægt, eller ikke.

Jeg kunde have Lyst til at rette nogle Bemærkninger til det ærede 9de kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen), men jeg tror, det vilde ligge noget udenfor Behandlingen. Jeg skal vende tilbage til Ændringsforslagene, som ere det eneste, der efter den højtærede Formands Anvisning foreligger til Behandling, og jeg skal derom sige, at jeg ønsker ikke at deltage i Afstemningen derover, og jeg skal tilraade mine Meningsfæller ogsaa at afholde sig derfra, vi have ingen Grund til at lægge Hindringer i Vejen for de Herrer, som ønske Fællesudvalg. Dette vil jo nærmest ske paa den Maade, at Forslaget bliver vedtaget i en Form, der afviser fra Folketingets Affattelse; naar Folketinget igen har forandret det, saa faa vi Fællesudvalg, og saa begynder den mere intime Forhandling, hvortil ingen af os mindre indflydelsesrige Mindretal bliver indbudte.

Formanden: Jeg vil blot bemærke, at jeg vil finde det rigtigst at udsætte Fortsættelsen af den almindelige Forhandling til tredje Behandling.

Ordføreren (Bramsen): Ja, jeg giver den højtærede Formand fuldstændig Ret. Det var heller ikke min Tanke, at vi skulde have nogen „tredie Behandling“ her i Dag, hvor Sagen jo er for til anden Behandling. Derfor skal jeg tillade mig at sige til den højtærede Finansminister, at næsten alt, hvad han har sagt i Dag med Undtagelse af ganske faa Bemærkninger, angaar ikke Ændringerne til Lovforslaget, medmindre han vil knytte sine Udtalelser til § 1 i Loven. Jeg havde nærmest tænkt mig at komme ind paa en almindelig Drøftelse ved tredje Behandling, og jeg synes ogsaa, at jeg kunde tænke mig, at den højtærede Minister og Medlemmerne af dette høje Ting kunde ønske, at en nærmere indgaaende Imødegaaelse af det, som den højtærede Finansminister har fremført, blev opsat til noget senere. Man bliver jo efterhaanden lidt træt, navnlig naar Talen er om at tumle med de mange Tal, som den højtærede Finansminister tumlede med. Først tog han dem fra oven, og da han var kommen længere